

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

— Nasıl, kamp hayatından şikâyetiniz var mı?..

— Varya.... Burada, temiz havaya, bol güneşe, her gün banyoya, sivri sineksiz, tahtakurusuz, radyosuz, gramofonsuz uyumaya o kadar alıştık ki apartımına dönünce ne yapacağımız bilmiem:

H A S A N M E Y V A Ö Z Ü

İŞTAHSIZLIK - HAZIMSIZLIK - ŞİŞKİNLİK - EKŞİLİK - BULANTI - GAZ -
SANCİ - MİDE BOZUKLUĞU - DİLPASLIĞI - BARSAK ATALETİ - İNKİBAZ -
SARILIK - SAFRA - KARACİĞER - SIKINTI - SİNİR - HORLAMAK.

ve bütün mide ve barsak rahatsızlıklarında mutlaka **Hasan Meyva Özü** istimal ediniz. Mide için her yemekten sonra 1-2 tatlı kaşığı yarım bardak su içinde ve barsak hastalıklarında her sabah veya gece yatarken aç karına 1-2 çorba kaşığı yarım bardak su içinde köpürterek içmelidir.

H A S A N G A Z O Z Ö Z Ü

LİMON - PORTAKAL - ÇİLEK - MANDALİNA - AĞAÇ ÇİLEĞİ - ANANAS - FRENK ÜZÜMÜ - SİNALKO -
ŞEFTALİ - MUZ - KAYSI - ARMUD.

nevilerinde olup şekerlidir. Ve meyvaların özlerinden yapılmıştır. **HASAN MEYVA ÖZÜ**'nün bütün evsafına malik olmakla beraber mide ve barsak rahatsızlıklarına çok iyi gelir.

Şampanya ve en nefis gazozlar gibi gayet lezzetli olup evlerde ve Avrupada gazinolarda temizliği ve kolaylığı ve ucuzluğu sebebiyle kullanılır. İngiliz ve İtalyan şerbetlerine tamamen benzer ve onlardan daha yüksek evsafa maliktir.

Yazın sıcak günlerinde harareti en güzel teskin eder. En sıhhi bir mayidir. Mideyi bozan şerbetler yerine mutlaka **HASAN GAZOZ ÖZÜ** içiniz. Şişesi kavanoz halinde 25 - 40 - 60 - 100 kuruştur.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

Diş ve ÇENE RÖNTGENİ
Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi
Telefon: 43413

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Kışe Fabrikası

PARFÖMLER ŞAİRİNİN
— EN SON İCADI —

a suma

Şarkın gizli ve sehhar cazibesi,
Parisin şıklığı ve inceliği,
Baharın bütün tazeligi

İşte sizin için, COTY'nin hazırladığı en
son parfümü "A SUMA",

COTY

MEŞHUR FRANSIZ MARKASI

DİKKAT! Paris COTY fabrikalarında imal ve ihzar
edilmiş bir fransız mustahzarıdır.

80 gün, 64 saat!

Bir telgraf haberi, tayyare ile devriâlem seyahatinin 64 saate indiğini haber veriyor!

Jül Vern'in meşhur kitabını hatırlarsınız elbet: 80 Günde Devriâlem!. Daha düne kadar, bir romancının hayalinde yaşıyan bu 80 gün, artık hakikat bile değil! Yirminci asrın sürati karşısında, hayal geride kaldı!

Şimdi: «Dünya nekadarküçük-müş!» diyen kumandana hak veriyorum. Şu uçsuz bucaksız boşluk içinde, 64 saatte devredilebilen bir dünya üstünde dolaşmak beni korkutuyor âdeta: Küreksiz, dümensiz, küçük bir tekne içinde büyük denizlere düşmüş gibi...

Çocukluğumuzda, coğrafya kitaplarında okuduğumuz o tul daireleri, arz daireleri, meğer harp sonu neslinin şeytanî zekâsı elinde tahta çember nev'inden âdi bir oyuncakmış!

Anlıyorum: Kendi hududları içine sığamıyan devletler, artık pek az sonra, dünya hududları içine bile sığamaz hale gelecekler.. Böyle 64 saatte devredilebilen bir cihan kaç cihangire dayanabilir ki?

Meğer, denizleri kalyonlar, kıt'aları kervanlarla aşan cedlerimiz devrinde dünya dünyamış!

Yarının nesilleri, hiç şüphe yok, Afrika göllerinde sömürge arıyan medeniler gibi, aylarda, güneşlerde, yıldızlarda birer müstemleke arıyacaklardır: İnsan, bunun için kanatlanıyor galiba...

Sabah kahvaltısını Avrupadaki evinde, öğle yemeğini Asyadaki dostunda, akşam taamını Afrikadaki ahbabında yedikten sonra, gece Amerikadaki bir suareye yetişebilen in-

san için, dünya ne sıkıcı bir mahpestir!

Artık, ayaklarımızın altında bir meşin top kadar âciz, yuvarlanan şu zavallı toprak parçası üstünde yaşamaktan utanıyorum!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Gıcirtı

Ev sahibi yeni kiracıya sordu:

— Ben altınızda oturacağım için gü-rültü istemem... Kediniz, köpeğiniz var mı?

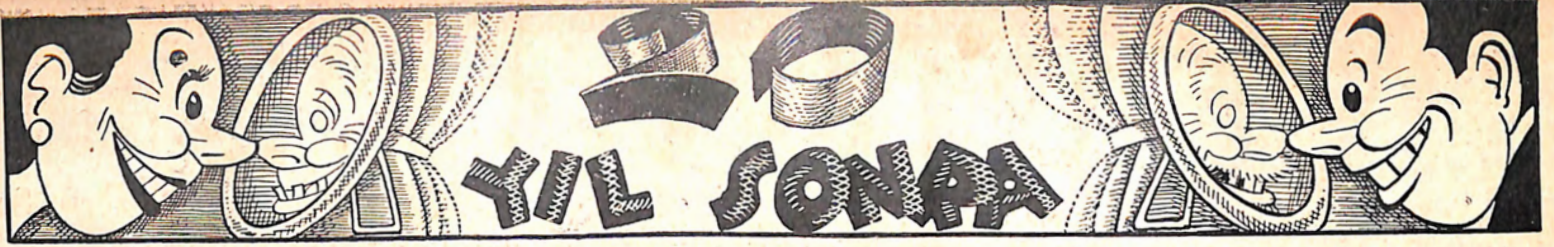
— Yok.

— Radyonuz?

— O da yok. Yalnız iskarpinlerim biraz gıcirdar!

Hüvelbaki!

Bu aralık yanıma Salâhattin Refik geldi. Masadaki bütün iktisatçılar ayağa kalkıp yerlere kadar eğildiler. Ömer Celâl'e:

— Salâhattin Refik'e bütün iktisatçıların bu kadar hürmet göstermesinin sebebini anlıyamadım! dedim.

— Anlaşılmıyacak ne var, o bizim pirimiz, üstadımız, mübdiimiz, mucidimiz, kâşifimiz, her şeyimizdir. İktisat tarihi onun kadar büyük bir dehâ kaydetmedi.

— Ay, o da iktisatçı mı oldu?

— Hayır, doğrudan doğruya iktisatçı değil, fakat binnetice iktisat âlemine yeni ufuklar açtı..

— Ne gibi?

— Hayatında bir kaç yüz defa milyonlar oldu, bir kaç yüz defa da milyonlarını havaya uçurdu. Bütün iktisat meselelerini nefsinde topladı. Öyle yepyeni hâdiseler ortaya çıkardı ki hiç bir iktisat kitabında misalini bulamazsınız. Bir müşkülümüz oldu mu derhal gidip ona sorarız. O ne derse öyle yaparız.

— Şimdi ne ile meşgul?

— Bilmiyor musun? Boğaziçini ihya etti. Bugünkü dekoratif Boğaziçi onun şaheseridir. Bütün dünya, bu hârikulâde eserin karşısında parmağı ağzında kaldı. Bu sayede İstanbula her millettten, her meslekten yüz binlerce seyyah geliyor.

— Dekoratif Boğaziçi nedir? Anlamadım.

— Galiba yabancısın!

— Evet, yirmi sene bir hastahane de yattım. Olan biten işlerden haberim yok.

— Öyle ise anlamamakta hakkın var. İzah edeyim: Üstad, Boğaziçini yer yer süsledi. Her yerin hususiyetine göre bir şekil verdi. Meselâ Çubuklu koyuna bir kâğıt fener astırdı. Ve bütün deniz kenarına balmumundan yaptırılmış kuğular koydurdu. Her ağacın altında bir adam, ağızlarında bülbül gibi şakıyan düdüklere. Gece oldu mu hep birden şakımaya başladılar. Kâğıt fener büyük bir mehtap şeklinde yanar. Balmumundan kuğular sularda sallan-

maya başlar. İstanbulun ve bütün dünyanın âşıkları oraya toplanır.

Göksuyu modern bir Venedik haline koydu. Ne kadar sandal varsa hepsine birer sivri burun taktı. Gondol yaptı. Kayıkçılara mandolin, gitara çalmasını öğretti. Mehtaplı gecelerde Göksu deresindeki gondol safasının emsali yok. Bu eğlenceye sık sık şairler de iştirak ediyor, karşılıklı serenade söylüyorlar. Bir gece bu müsaare âdeti bir edebi müsabaka haline girdi. Sana hatırımda kalan bir iki parçasını okuyayım:

Necip Fazıl, bütün taraftarlarını büyük bir pazar kayığına toplamış. Elinde bir lir. Saçlar dağınık, gözler süzük, parmaklarıyla lirin tellerine dokuna dokuna şu serenade söyledi:

Sorma bana neresi?
Yüreğimde beresi
Zannetme ki Göksudur,
Bu Allahın deresi!

Akan sular dolu sır,
Ne koltuk var, ne hasır.
Düşün maverayı da
Dudaklarını ısır.

Dere düşmüş hayrete,
Akar gider cennete.
Söyleyiniz, karşıma
Çıksın, Nâzım Hikmet'e.

Uzaktan bir ses işittik:

Hey, hey!

Bir de baktık. Nâzım Hikmet, bir mavnaya bütün taraftarlarını toplamış geliyor. Boynunda kocaman bir bekçi davulu, elinde tokmağı, davula bir daha vurup bağırdı:

Hey, hey!
Behey mistik şair bey!
Vurmadan söyleme sözlerini arşına;
Geldim işte karşıma!
Dağ gibi dalgalarla,
Dalga gibi dağlarla,
Yamaçtaki bağlarla,
Kasketimde yağlarla,
Bütün bizim ağalarla!
Tokmağı bir daha davula vurdu:

Hey, hey!

Kayık bir kova,
Dere bir kuyu.
Acaip huyu,
Tatlıdır suyu.
İniyor kayık,
Çıkıyor kayık!
İçimizde yok,
Bizim hiç ayık!
Yana doğru çok
Yatıyor kayık!
Yetişin çabuk
Batıyor kayık!

Etraftan koşuştular. Bir kazaya meydan verilmeden hâdisiye geçirildi.

Biraz sonra Enis Behiç, korsan kıyafetinde kadirge biçiminde bir kayığa binmiş, elinde bir bağlama, sökün etti. Şu serenade söyledi:

Vardiyadan bağırdılar kırk dâreklî bir
gemi!
Faruk sordu, gür sesile: Bandırası bel-
li mi?
Hececiler, hececiler! Yahya dedi: Alar-
ga!
Hey yaradan ne keyifli geliyordu kadir-
ga!
Kanatlanmış bir arslan dî bizim deniz
ceylânı!
Uzaklardan görünüşü bayıltırdı insanı.
Canlar, dedi, Halit Fahri, açık olsun
bahtımız!!
Bir ağızdan cevap verdik: Baht açıktır,
hazırız!.

(Arkası var)

ZÜHUL!

Kıracı hiddetle apartıman kapıcısının odasına girer:

— Bu ne rezalet! Sen ne biçim kapıcısın?

— Neden bayım, ne olmuş?

— Daha ne olacak be?... Şimdi haber aldım: Her gün bizim eve bir delikanlı gelip hizmetçi ile görüşüyormuş. Senin bundan haberin yok mu?

— Var, var ama...

— O halde?...

— Şey... Ben onun hizmetçiye geldiğini bilmiyordum!.

Festival
rozeti

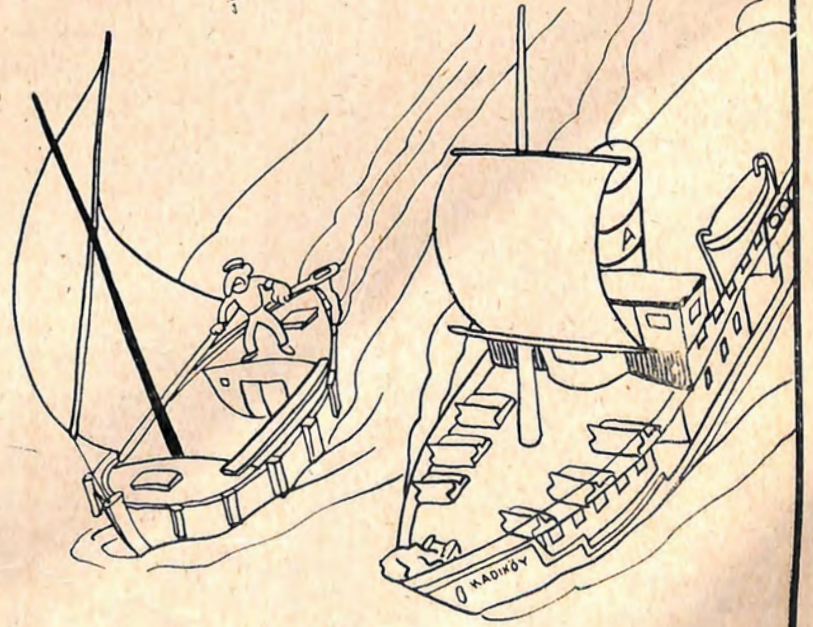
Teşhir edilecek
olan kıymetli tarihi
eserlerden biri:

Şehir rövüsü (Esnaf cemiyetleri mümessilleri tarafından)

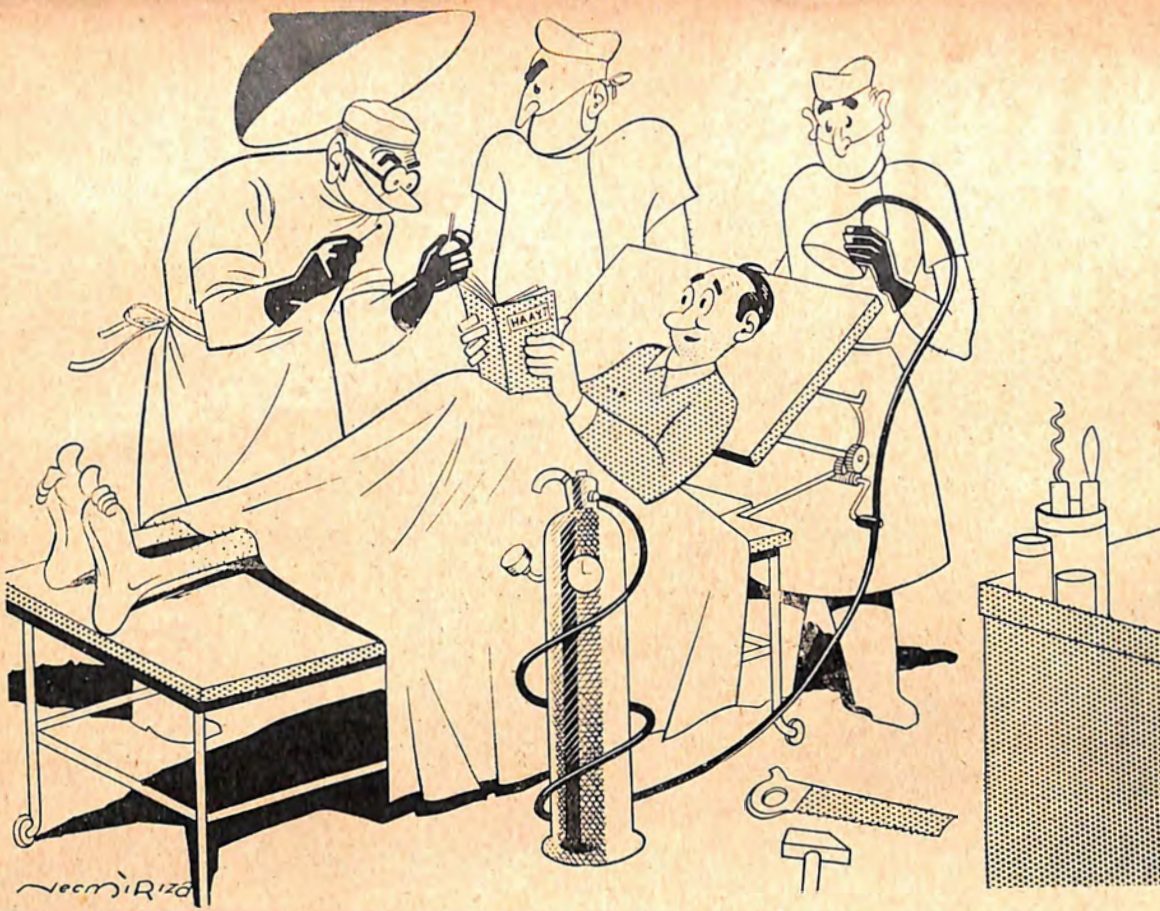

Çılgınca
eğlenen
seyircilerden
bir grup:

Müheyyiş yelken yarışı:
Akay ve Liman idarelerinin iştirakile..

Bu seneki festival!

— Eter verdik, uyumadı.. Kloroform koklattık, uyumadı... Şimdi, en yeni şairlerden birinin kitabını okutuyoruz!..

BİR ENAYİ!

Ali Nair, oracıkta, bir iskemlenin üzerine yığılıp kaldı. Hep böyle felâketler yalnız onun başına geliyordu. Bu işin içinden nasıl sıyrılacaktı?.

— Hem bu defaki, çok mühimdi. Karısının üzerine değil gül, yaprak bile koklamamış olan Ali Nair, sinemada tanıdığı Müjgân isminde bir kızcağzın dostu oluvermişti.

Aralarındaki münasebet üç aydanberi devam ediyordu. Bereket ki, Nairin haremî hiç bir şey sezmemiş, şüphelenmiyordu. Biçare kadıncağzı, kocaların sadakatine inanan mahdut kadınlardan biriydi.

Böylece, Ali Nairin hayatı pürüzsüz devam edip dururken, bir sabah Müjgân dostuna dedi ki:

— Artık hiç şüphe yok... Öyleyim.

— Nasıl öyle? Gebe misin?. Mümkün değil!

— Muhakkak.

— Aman yarabbi! Ne yapacağız şimdi?.

Bir ay, ne Nair, ne de Müjgân bu müthiş facianın çareî hallini bulamadılar. İkinci ayın başında, Müjgân şu teklifte bulundu:

— Bana bir ebe tavsiye ettiler, gittim, görüştüm, muvaffak olacağını temin ediyor.

Nair isyan etti:

— Düşüreceksin ha?!... Bunu hatıra getirmek bile hata.. Cinayet!. Hem mazallah ya duyulursa? Katiiyen razı değilim!.

— Kepazelik daha mı iyi? Babam hiç affetmez. Sonra hem beni evden koğar, hem de karını meseleden haberdar eder.

Ali Nair nihayet kandı:

— Bu ebe hizmetine mukabil ne alacak?

— İki yüz lira.

— Hiç de ucuz değil!

— Evet ama.. Sanatının ehli imiş.. Yüz tanede doksan dokuzunu, hiç ekini belli etmeden kurtarmış! — Ne yapalım? Haydi öyle olsun!

Bir kaç gün sonra ebenin himmetile, istenilmeyen çocuk imha edilmiş bulunuyordu. Yalnız tediyesi meşrut olan iki yüz liradan mada, Ali Nairin kesesinden, muhtelif bahanelerle yüz lira daha çekmişlerdi.

Günahlarının semeresi ortadan kalkalı bir hafta olmuştu ki, Müjgân ehemmiyetsiz bir hâdiseyi vesile ittihaz ederek Ali Nair ile her türlü münasebeti kesti ve zengin bir tüccarın yirmi altı yaşındaki oğluna metres oldu.

Aradan üç dört ay geçmişti. Tesadüf iki erkeği

karşı karşıya getirdi ve derhal beyinlerinde pek samimî bir dostluk tesis eyledi. Lâkin Ali Nair, bu yeni ahbabının eski sevgilisine ortak çıktığını bilmiyordu.

Bir gün delikanlı, Naire dert yandı:

— Çok sevdiğim bir kadıncağzı vardı, dedi, onunla evlenmek istiyordum. Fakat ebeveynim razı olmadılar. Halbuki benden hâmile kalmıştı. Bereket versin kendisine bir ebe salık vermişler. Ne demek istediğimi anlarsınız, değil mi?. Bana tam üç yüz liraya mal oldu. Sonra mesele nasılsa babamın kulağına gitmiş. O da zabıta-yaya haber verdi... Ebeyi aradılar, o vakit iş anlaşıldı...

— İş mi anlaşıldı?

— Evet!. Ne ebenin, ne gebenin aslı astarı varmış. Meğer melun kanı, benden para çekmek için bu dolabı uydurmuş. Hem de tuzağa düşen ilk ben değilmişim.. Benden evvel bir enayi daha boğmuşlar. Tuhaf değil mi?. Onun da adı Nair. Tıpkı sizin gibi. Yoksa...

Ali Nair soğuk terler dö-küyordu.

— Ne münasebet, dedi, zaten beni herkes göbek adıyla tanır!.

Ve lâkırdıyı değiştiriverdi.

Karga

UZUN YOL

Bir yolcu, Ankaraya ilk gittiği zaman, trende konduktöre sordu:

— Daha Ankaraya çok var mı?

— Bir saat.. Çok mu sıklığınız?

— Evet...

— Ya ben ne yapayım? Dört senedir bu trendeyim.. Yolcu, adamcağıza acıdı:

— Vah, vah, vah... Hangi uzak memlekete gidiyorsun böyle!..

BIRAK, BIRAKMA!

Cevat köşeyi sapar sapmaz eski mektep arkadaşı Remziyle karşılaştı:

— Yahu, nerelerdesin?.. Seni gören ne olur? Kayıplara karıştın!

Remzi, hazin hazin göğüs geçirdi:

— Ah birader, sorma başıma gelenleri..

— Geçmiş olsun. Hayrola?..

— Karım...

— E.. Öldü mü?..

— Keşke ölseydi.. Bana ihanet etti!..

— Yok canım.. Evhama kapılma..

— Ne evhamı yahu? Yaptığı rezaletleri kendi gözlerimle gördüm.. Söylediği sözleri kendi kulaklarımla işittim..

— Vah, vah, vah.. Ne yapacaksın şimdi?..

— Sen olsan ne yapardın?

— Ben mi? Derhal bıraktırdım..

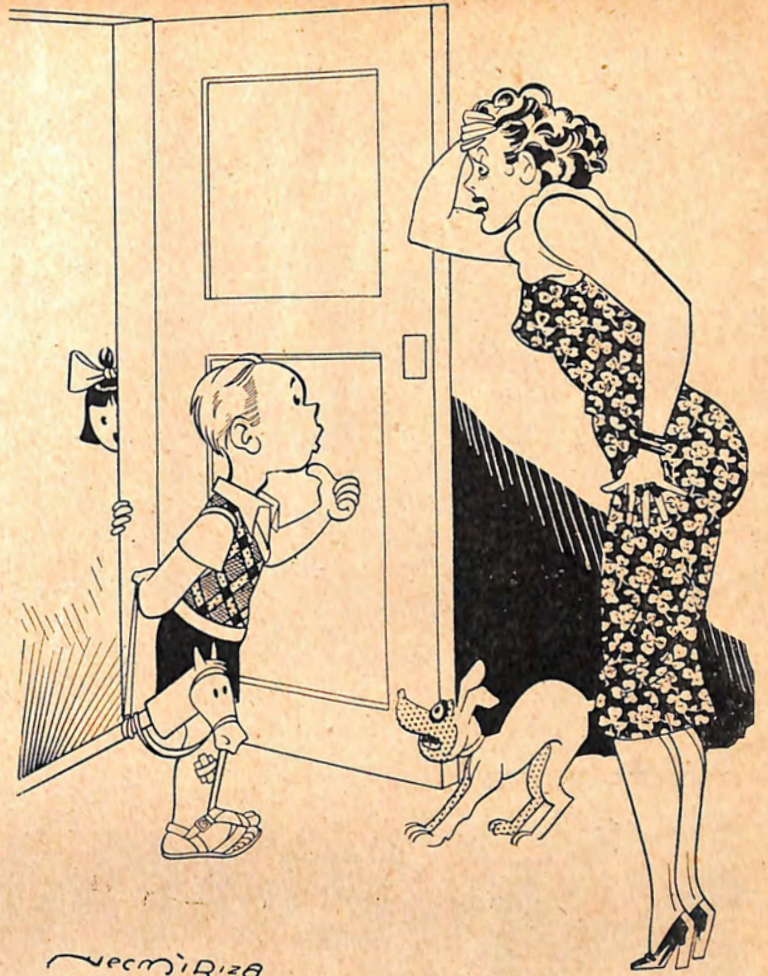
— Öyle. Başka çare yok. Ben de bırakacağım.. Bırakacağım amma, bunca senelik ayalım. Ortada iki çocuk var. Onlara kim bakar?.. Halleri ne olur?.. Hep bunları düşünüyorum.

— Öyle ise bırakma..

— Peki, bırakmıyayım, bırakmıyayım amma, namus meselesi.. Bir türlü affedemiyorum.. Duyduğum âşıkane sesler, gördüğüm rezilâne manzaralar hayalimden gitmiyor.

— Öyle ise bırak..

— Hah birader, bırak-

Necmi Rıza

Son cinayetlerin akisleri:

— Anne.. Babamın tabancasını verir misin?.. Aytenle karı kocalık oynayacağız!..

yım, bırakayım amma, o-turduğumuz ev onun.. Babasının ayda elli lira kadar yardımı dokunuyor.. Ancak bu sayede geçinebiliyoruz.. Malûm ya, benim halim yufka.. Hayat ateş pahası..

— Öyle ise bırakma..

— Bırakmıyayım, bırakmıyayım amma, bu rezalet bütün mahalleye yayıldı. Herkesin diline düştük. Eş dost yüzüme yan yan bakmaya başladılar.

— Öyle ise bırak..

— Evet, bırakayım, bırakayım amma, doğrusu kalbim de razı olmuyor. Yüreğimde gizli bir sızı, gönlümde için için bir yanma var. Hani itirafı güç amma, galiba seviyorum!

— Öyle ise bırakma!

— Ah kardeşim, bırakmıyayım, bırakmıyayım, am-

ma, herkesin nazarında karısı tarafından aldatılmış, şerefsiz, haysiyetsiz bir adam olarak yaşamak ta pek güç geliyor.. Hani Allah seni inandırсын, insanlardan kaçıyorum. Bir sokaktan geçsem, bir mecliste otursam, bir bahçeye gitsem, mutlaka gülümsüyerek bana bakıp fısıldaşan iki kişi görüyorum.

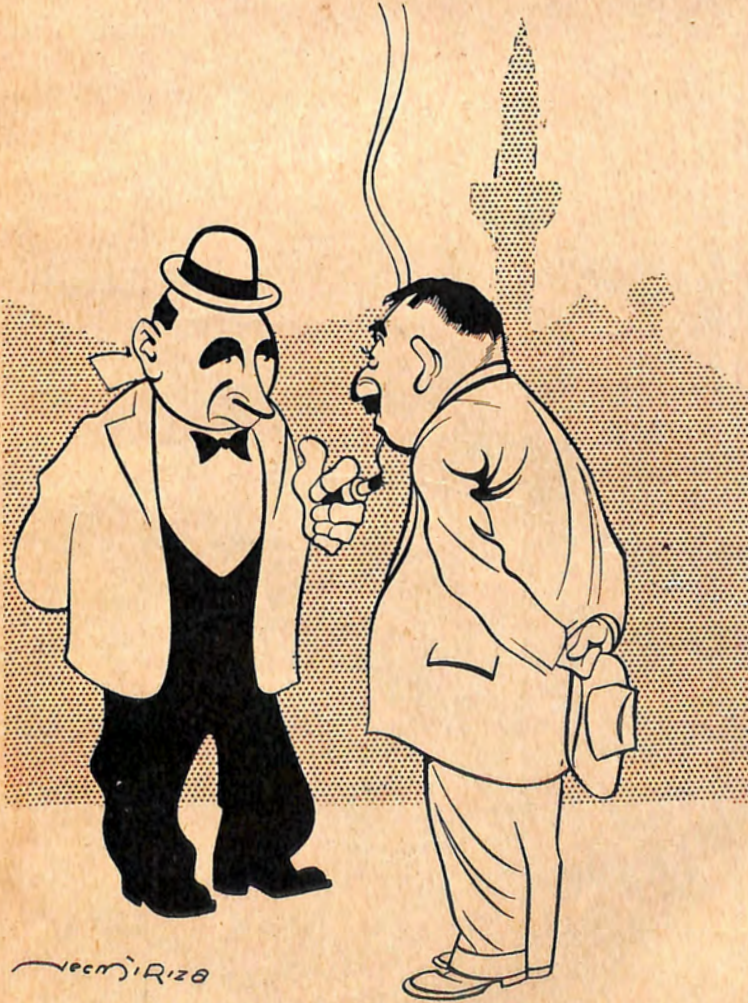
— Öyle ise bırak..

— Bırakayım, bırakayım amma, hani cidden emsalsiz kadındır: Genç, güzel, malûmatlı, zeki!

Bu muhavere daha çok sürecekti. Fakat Cevat, elini Remzinin avuçlarından zorla kurtararak yalvardı:

— Aman birader, benim yakamı bırak ta onu ister bırak, ister bırakma!..

Seytaneşekici

Necmi Rıza

— Ne âlemdesin bakalım? Nasıl vakit geçiriyorsun?..

— Hiç... Sinek avlamakla..

— Yaaa... Ben görmiyeli ticarete mi başladın?

— Hayır, Büyükadada oturuyoruz da!

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Rüştü, babasından kalan büyük serveti, iki sene içinde bir hayli eritmişti. Henüz otuz iki yaşında bir delikanlı olan Rüştü, bu yolun çıkar bir yol olmadığını anladı ve elinde daha birkaç parası varken başının bir çaresine bakmağa karar verdi. Başının çaresi ancak evlenmek olabilirdi. O da öyle yaptı. Bay Salâhi isminde zengin bir adamın kızını alarak kayınpederinin Nişantaşındaki konağına yan gelip oturdu.

Rüştü içgüveylik hayatından pek memnun değildi. Fakat kayınbabasının o muazzam servetinden istifa-

de için buna katlanmak icap ediyordu.

Rüştünün gayet sert ve mütehakim bir kaynanası vardı. Damadının bekârlıktaki çapkın hayatını bilen Bayan Mebrure, onu daimî ve sıkı bir kontrol altında yaşatmak istiyordu. Rüştü akşam eve biraz geç gelecek olsa karşısına çatık kaşlarıyla Bayan Mebrure çıkar, sert bir sesle:

— Damat, dikkat et... Ben bu geç kalışları pek beğenmiyorum!

Der ve bu suretle damadına sıkı bir nezaret altında yaşadığını anlatmak isterdi.

Rüştü, bütün masumiyetine ve hüsnüniyetine rağmen kaynanası Bayan Mebrurenin itimadını kaza - namamıştı...

Günün birinde Bayan Mebrure koridorda, yol kilimi üzerinde dörde katlanmış bir kâğıt parçası buldu. Bir de ne baksın? Çarpık harfli bir kadın yazısıyla bir davetname:

«Cicim;

«Ben apartımandan çıktım. Bugün öğleden sonra üç buçukta seni yeni apartımanda bekliyorum.»

Bayan Mebrure damadının bu hiyanet vesikasını elde edince ilk işi saatine bakmak oldu. Mülâkat saatine henüz vakit vardı. Gayyur kaynana derhal kızının odasına koştu:

— Kızım! dedi, kocan sana hiyanet ediyor.. Haydi, çabuk giyin... Gidip onu sevgilisinin evinde yakalayacağız!

Ana kız saat üçte, tezkerede tarif edilen apartımanın önüne gelmişlerdi. Dairenin numarası malûm olduğu için doğrudan üçüncü kata çıktılar.

Kapıyı şık bir kadın hizmetçi açtı.

— Bayan Fahire'nin evi burası mı?

— Evet.. fakat...

Bayan Mebrure üst tarafını dinlemedi. Yolunu kesmeğe çalışan hizmetçiye, şişman vücudile bir tarafa ittikten sonra rastgele odalardan birinin kapısını açtı. Burası mükellef bir yatak odasıydı. Yatakta örtüler altında iki insan şekli görünüyordu.

Bayan Mebrure muzafferane bağırdı:

— Damadım olacak alçak, meydana çıksana!.. Haydi, bu sefer de inkâr etsene...

O zaman yorganın altından bir baş uzandı. Bayan Mebrure acı bir çığlık kopararak bir kanape üzerine yıkıldı: Çünkü bu baş, damadının değil, bizzat kendi kocası Bay Salâhi'nin başı idi!..

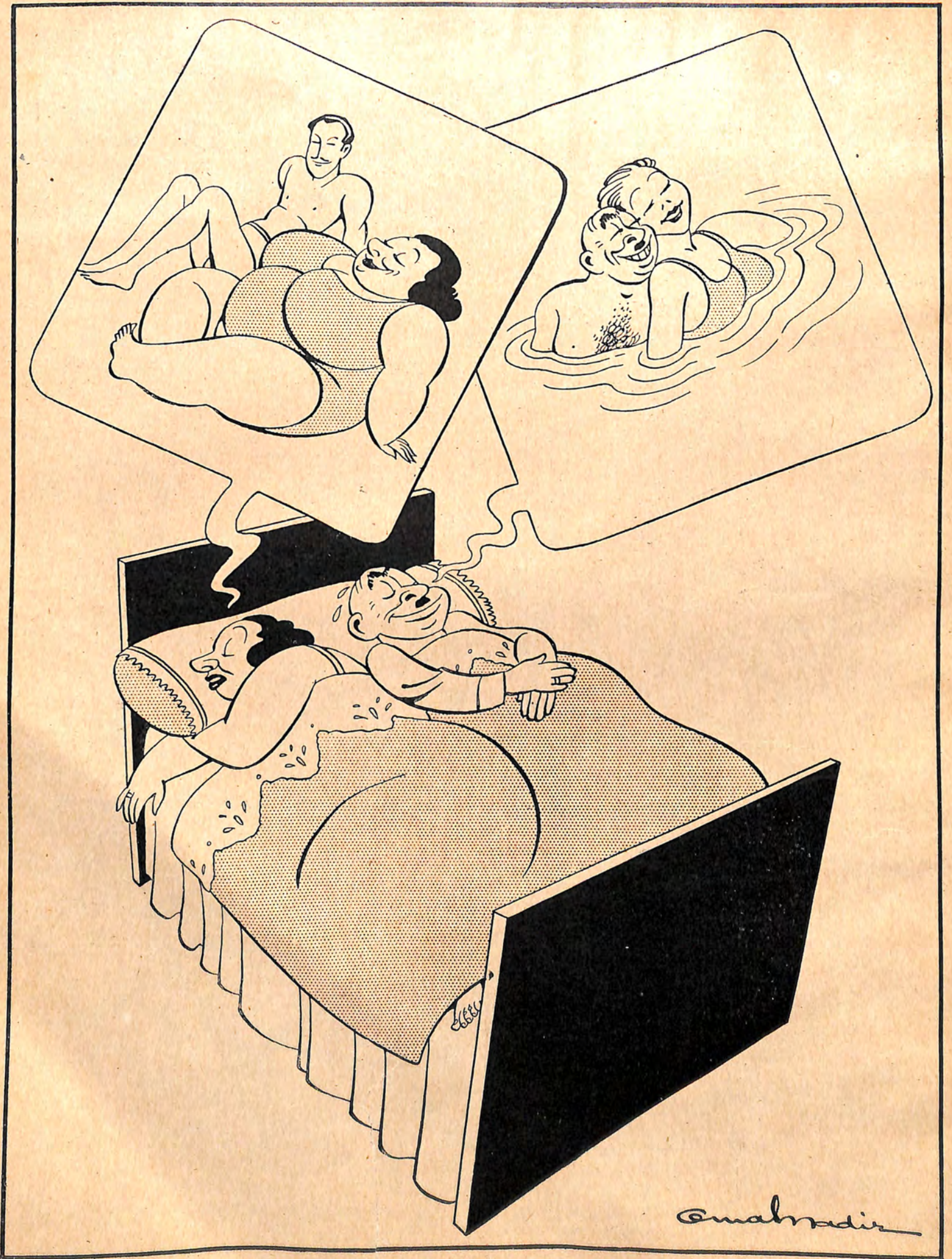
Ercüمند Ekrem

— Bak, yollarımız asfalt yapıldı. Yeni elektrik fenerleri asıldı...
— Olur şey değil.. Mahallenize kim taşındı böyle?!..

- Camii Ömer imamının katli üzerine bütün köy halkı kılıçtan geçirildi...
- Tarihi mukaddes mi okuyorsun?
- Hayır, son gelen Filistin telgraflarını okuyorum!..

Bir yaz rüyası!

Bir İstanbul kızının hayali

Bir zaman genç idim, dehrin cefası
Fedaî gönülümün eğlencesiydi.
Bir güzel severdim, tavrı edası
Zihnimin her zaman düşüncesi idi.

Sevip sevilmede yoktu hevesi,
Müreccah tutardı bana herkesi.
İsmimi andıkça titreyen sesi
Aşkın anlaşılmaz bilmece siydi.

Beni hem okşardı, hem hırpalardı,
Bazan saçlarımı bozar tarardı.
Ne dilber yırtıcı elleri vardı,
Bilmem ki şahin mi, ne pençesi idi?

Saçlarıydı, küçük yaşındanberi
Şevketi hüsnünün tacı zaferi.
Tertemiz göğsünün buse yerleri
Henüz açılmamış gül goncesiydi!

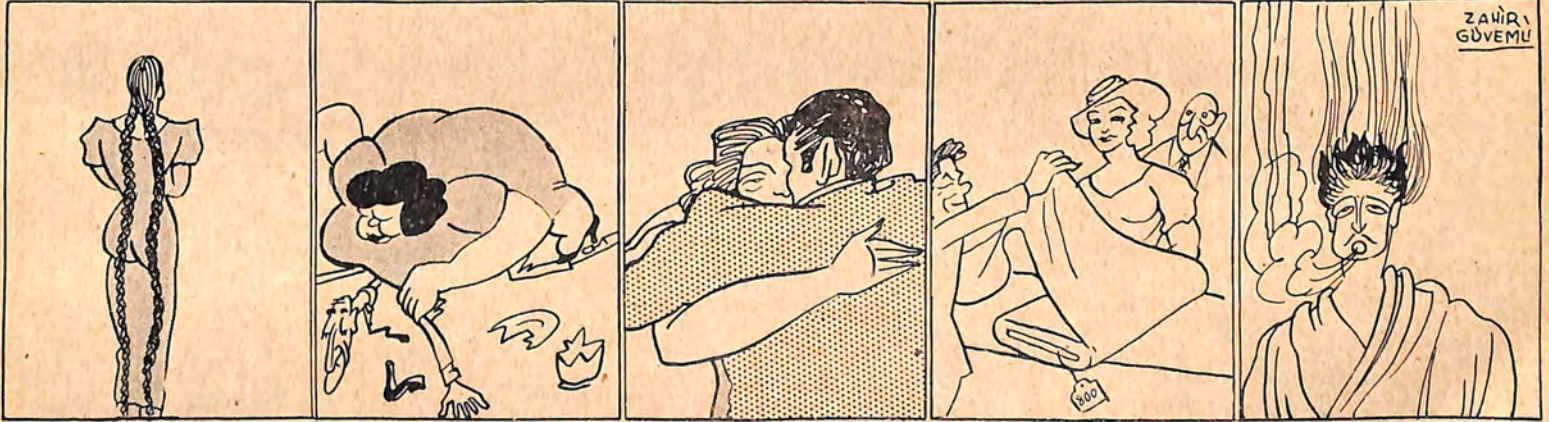
Ah o âsabımı geren saçları,
Bana derdi sevda veren saçları,
Her gece rüyama giren saçları,
Ömrümün tükenmez bir gecesi idi!

İsmi ni unuttum, pek perişanım,
Ondan uzak ıssız kaldı viedanım,
Zekâsı, duygusu, hâlâ hayranım,
Zekânın, duygunun, en incesi idi!..

Amman; 1 Eylül 1925

RIZA TEVFIK

Lûgatnamei Zahir Çelebi

Anka

Arbede

Aş (pişmiş)

Aşk ve halâtı!

Âşık

Hırsız

O yaz, Büyükdada kurnaz bir hırsız dadanmıştı. Bir gece, çamlar arasında saklanmış تنها bir köşkü soyan, ertesi gece Nizam caddesinin göz önündeki bir villâsına giren bu cür'etkâr, bütün Ada halkını telâşa düşürmüştü.

Bazı geceler civar köşklere ayak pırtırlarına havlıyan iri köpeklerin boğuk ulumaları, bazı geceler vehimli insanların şüpheli gölgelere sığıp kurşunlar duyuluyordu.

Hasılı her gece, Adada bir ev, bir köşk soyuluyor, yükte hafif, pahada ağır ne varsa derlenip toplanıp götürülüyordu.

Bu yaman hırsızın şimdiye kadar bir yere girip te yakayı ele verdiği, bir

yere girip te ufak bir iz bıraktığı, bir yere girip te eli boş çıktığı görülmemişti.

* * *

Bir kaç gecedir bahçede ayak sesleri, köşkün civarında esrarengiz fısıltılar duyan Bay Cemil, o gece duvardan bir adamın atladığını uyku arasında duydu ve hemen baş ucundaki tabancasını alıp pencereye koştu..

Çevik bir gölge çamlar arasında kıvrılıp bükülerek koşuyordu.. Bir kaç kurşun karanlık içinde korkunç ışıklar çaldı. Ev halkı telâş ile uyandı. Büyük bayan telâş ile tıkanıklıklar geçirdi.. Küçük bayana baygınlık geldi. Uşak, hizmetçi, ahçı odalarından fırladılar!

Köşk baştan başa arandı: Gümüş takımları yerinde, elbiseler tamam, elmaslar olduğu gibi duruyordu.

Şimdiye kadar girdiği yerden eli boş çıkmıyan bu usta hırsız, Bay Cemilin köşkünden bir şey çalamadan kaçmıştı...

* * *

Fakat, o gecenin üstünden günler geçtikçe, Bay Cemilin biricik kızı Süheylâ sararıp solmağa başladı.

Nihayet, güzel Süheylânın gündün güne büyüyen karnı, usta hırsızın, Bay Cemilin köşkünden de ne mühim bir gizli hazine çaldığını meydana çıkardı.

Şeytan

Ressamla Köylü Kızı

Necip Çizel, uzun boylu, upuzun saçlı, gözlerine kocaman gözlük takan, golf pantolon giyen, sırtı hafif kambur bir gençtir. Aynı zamanda ressamdır. Hattâ kendini zamanın en büyük ressamı zanneder.

★

Leylâ, gözleri bostan kuyusu gibi derin, sesi bostan dolabının gıcırtiları gibi esrarlı, fidan boylu, çekik kaşlı, ipek saçlı, köylü güzeli, cana yakın, yaz rüzgârlarından ılık, denizde balık gibi oynak, ele avuca sığmaz, göğsünde koncaları henüz açılmış on altı yaşında bir kızdır.

★

Büyük bir sergi hazırlamakta olan Ressam Necip Çizel, bir haftadır Leylânın bulunduğu çiftlikte paletini kurmuş, bir peyizaj yapmakla meşgul. Yaptığı tabloya «Tarlaların esrarı» diye bir isim vermeği düşünüyor.

★

Sabahları kuşlarla beraber uyanan Leylâ bir ceylân hafifliği ile, akşama kadar tarlalarda dolaşıyor, sıcağından bunalan köylü işçilere soğuk ayran dağıtıyor, ağaç gölgelerine uzanıp şarkı söylüyor; arada bir ressamın yanına gelip, şimdiye kadar hiç görmediği için onun hareketleri-

ni merakla seyrediyor, ve ona acayip sualler soruyor.

Ressam yanında bu cıva gibi kıızı gördükçe kalbi müthiş surette vuruyor, tabloya fırça sürecektir kuvveti kalmıyor. Buna rağmen Leylâ'dan aldığı ilhamla resmi bir kat daha güzel yapacağını zannediyor.

★

O gün Ressam Necip Çizel son olarak tarlaya gelmiş ve paletini kurmuştu. Tablonun bitmesine pek az bir şey kalmıştı.

Bir ağacın gölgesine oturup, yavaş yavaş piposunu doldurmağa başladı. Zengin muhayyilesinde, yapacağı sükseyi, ve kazanacağı şöhretin hayalini canlandırarak, hayaller âlemine kanat açmış uçarken, birden Leylâ yerden bitmiş gibi yanında beliriverdi.

— Böyle derin derin ne düşünüyorsunuz bakalım?

— Yaptığım resmi ve kazanacağım şöhreti. Bunda sizin de hakkınız var; bu resmi ben yapmadım; sizin verdiğiniz ilham yaptı. Bu yaptığım son tablomdur; üç gün sonra sergim açılıyor.

— Üç gün sonra mı? Demek artık gidiyorsunuz?

Necip Çizel yaktığı piposundan bir nefes çekerek:

— Evet gidiyorum, dedi.

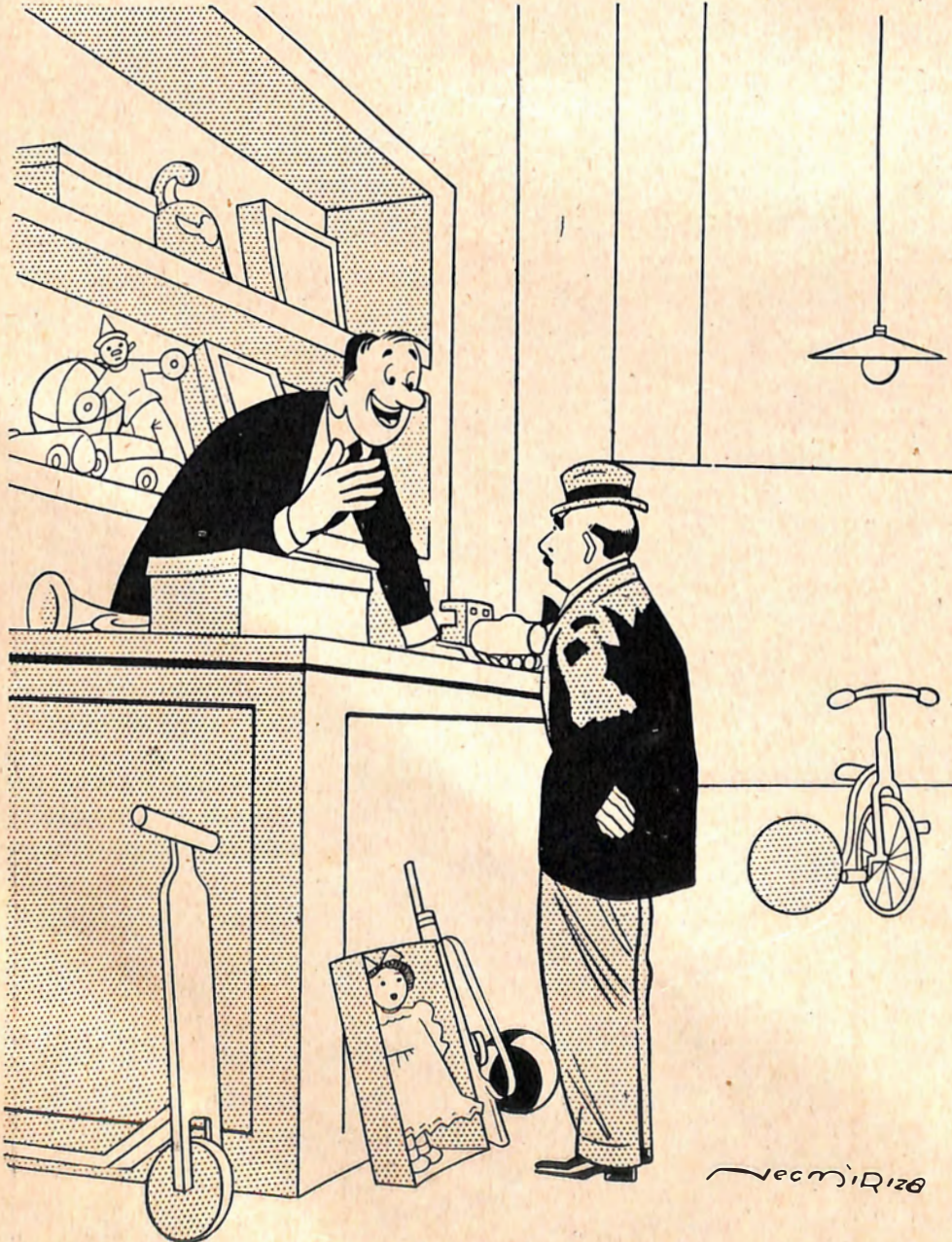
— Ah ne yazık, gitmeseniz olmaz mı?

Ressam merakla eğilip Leylâ'nın yüzüne bakar. Leylâ müteessirdir.

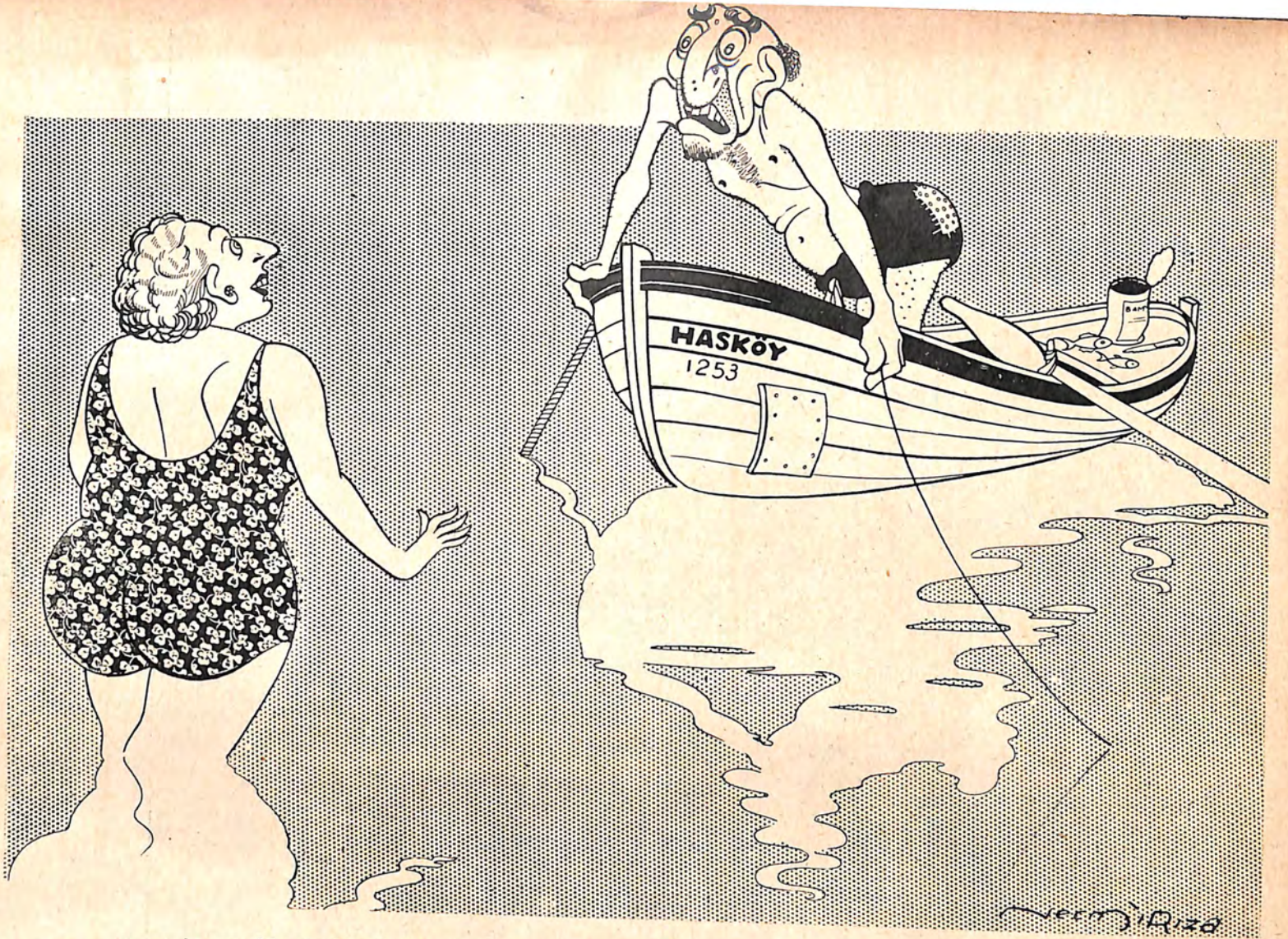
— Gitmesem ne olacak? Benim burada... kalmam seni memnun mu ediyor?

— Tabii, hem yalnız beni değil hepimizi!..

Sarfedilen son sözler üzerine, ressamın kalbi sür'atle çarpmağa başlar; eğilip tekrar kıza bakar. İçinden: «Ah, ne ilâhî gözler, ne mütenasip hatlar, tam manasile klâsizm ile kübizmin sentezi; şimdiye kadar arayıp bulamadığım bir tip, benim idealim... Hele bakışlardaki geniş-

— Kaynanama şaka yapmak için şöyle tuhaf bir şey istiyorum...
— Bizde yok bayım, karşiki silâhçı dükkânına bakınız!..

- Ne şaşkın şaşkın bakıyorsun Salamon?.. Benin vücudumu ilk tefa mi yoriyorsun?
 — Yok be.. Yıkandığını ilk tefa yoriorum!..

lik, namütenahî ufuklardan fark-sız...”

Kızın elini titriyen ellerinin içine alır, sesini mümkün olduğu kadar tatlılaştırarak:

— Söyle bakayım, benim burada kalmam sizi neden memnun ediyor?

Leylâ büyük bir safiyetle cevap verir:

— Nasıl memnun etmez; tarlayı berbat eden kargalara karşı korkuluk vazifesini o kadar iyi görüyorsunuz ki, siz gittikten sonra ne yapacağınız bilmem.

Adnan Tahir

MİKYAS

Önden göbeğine, arkadan beline kadar dekolte idi.

Onu göstererek fısıldadılar.

— Kocasını bütün kazancını onun giyinmesine sarfediyor.

— Pek az kazanıyor desene!

Gibi!

Ağlarım Kerem gibi,
Derdim var verem gibi!

Öyle bir hal aldım ki,
Sevincim matem gibi!

Va'din naza benziyor,
Gülüşün sitem gibi!

Bazan bir tatlı busen
Şifadır merhem gibi!

Bazan zehir içilir,
Yanında zemzem gibi!

Bana hep yüz verişin
Oltadaki yem gibi!

Çocuk anası oldun
Maşallah, Meryem gibi!...
Şeytan

BİR DERS

Mişonaçi oğlile kavga ediyordu:

— Eç bir iş yoremezsin!. Er ne ki yapsan yuzunda gozunda bulaştırırsın...

Oğlu itiraz etti:

— Neden papa?

— Yine sorarsın neden? Bir bankada yitsan, un liralık bir çek bozduramazsın!.

— Ama da yaptın papa... Yel senin ilan yidelim bankada.. Yoresin Nasin paraları birer birer sayıyorum!

Baba oğul bankaya gittiler. Babası oğluna on liralık bir çek verdi. Biraz sonra oğlan, veznedarın önüne koyduğu paraları teker teker kaldırıp saydı, vezneden ayrılınca babasına muzafferane sordu:

— Nasin?

— Ulmadi be sersem oğlu sersem! Paraların er birini birer birer kaldırdın? Belkim altında bir papel daha var!... Sonuncuya dokunma... At cebinde, yetişir!...

Ahmede sarhoşluk irsen itikal etmiştir. Bir gece meyhane kapısında can veren babası da hiç ayık gezmezdi.

Ahmedin, içki yüzünden başına gelmedik kaza, belâ kalmamıştı. Fakat ne çare ki alışmıştı. Ortalık kararmağa başladı mı, kendini meyhaneye atmaktan tutamıyor ve bir kere de masa başına çöktü mü kalkmak bilmiyordu.

Bir gece meyhane dönüşü, kendi evi sanarak başkasının kapısını omuzlayıp girmiş ve cebren haneye dühul cezasile üç ay hapis yatmıştı. Müddeti bitip çıktığı zaman:

— Töbe, demişti, bir daha ağzıma rakı almıyacağım!.

Fakat, akşam güneşi, kırmış bir sarhoş kafası gibi ufka yaslanınca, Ahmet töbeyi falan unutmuş ve tekrar, kaç zamandır uzak düştüğü masanın başına çökmüştü..

Yine bir gece, ihtiyar anasının nasihatlerine kızmış, biçare kadıncağızı, sustalı çakısının ucuyla, kolundan, bacağından hafif terip hacamat etmişti.

Ertesi sabah ayıldığı zaman hüngür hüngür ağlamış ve anacığının ellerini öperek:

— Töbe, demişti, bir daha ağzıma rakı koymıyacağım!

Fakat, akşam garipliği yüreğine çöktükçe çökmüş, içi daraldıkça daralmış kendini meyhaneye dar atmıştı..

Bu sarhoşluk demlerinde otomobile binip parasını

vermemek, sokaklarda nara attığı için posta olup karakolda sabahlamak, meyhanede dayak yiyip kapı dışarı atılmak gibi ufak tefek hâdiseler ise hemen her günkü vakayii âdiyeden-di!.

Nihayet bir gece, adam akıllı sarhoş olduğu bir ihvan meclisinde:

— Artık bu hayattan bıktım, demişti, evlenip rakıya töbe edeceğim.. Çoluk çocuk sahibi olacağım!.

Onun bu arzusunu duyan ihvan hemen gayrete gelmiş ve ev sahibi Fıtil hocanın kerimesini Ahmede pek münasip bulmuşlardı.

İki gün sonra nikâh kıyılmış, bir hafta sonra düğün hazırlığı bitmişti.

Ahmet, izdivacın şerefine gayet zengin bir sofraya hazırlamıştı.

Bütün dostlar yerlerine oturduğu zaman kadehini doldurup ayağa kalkmış:

— Arkadaşlar, demişti, bu veda sofrası.. İçkiye veda... Dansı hepinizin başına.

Ve dolu kadehi bir yudumda yuvarlamıştı...

Ertesi sabah, çürük dişli, gaga burunlu, şaşkaloz bir acuzenin kolları arasında gözünü açan Ahmet sevgili zevcesini tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra emretti:

— Buraya bak gaco... Çabuk rakı tepsisini hazırla da getir...

Şimdi Ahmet gündüzleri de içiyor!.

Çekirge

Tevfik Rüştü Aras

MİSAFİR

Bayan Leylâ, bir aydır Bay Cemillerin Adadaki köşkünde misafirdi. Ev sahipleri, biraz fazla uzayan bu misafirlikten sıkılmaya başlamışlardı.

Bir gün, kan koca, odalarında baş başa vermiş konuşurlarken, Cemil:

— Bayan, dedi, sen şöyle lâf arasında: Leylâcığım, bir aydır sizin bay da yal-

nızlıktan sıkılmıştır, değil mi?. Diye soruver..

Bayan boynunu büktü:

— Ah kocacığım, sordum.. Sordum...

— E.. Ne söyledi?

— Eğer bensiz çok sıkılındıysa sen de gel, diye mektup yazdım.. Dedi!

MÜZAYEDE

Sahilde dolaşıyorlardı.. Bayan Fatmanın birdenbire ayağı kayarak denize düş-

tü ve derhal gözden kayboldu...

Kızı Cemile feryada başladı:

— İmdat imdat... Annem denize düştü. Kurtarıp getirene yüz lira bahşış var!.

Damadı Kemal, daha cömert davrandı:

— İmdat.. İmdat... Kaynanam denize düştü. Cesedini getirene iki yüz lira bahşış var!..

KABAHAT

Kan koca arasında:

Kadın — Suratsız!

Erkek — Kabahat benim değil...

Kadın — Namussuz!

Erkek — Kabahat benim değil!...

Kadın — Ya kimin?

Erkek — Biri Allahın, öbürü de senin!

Bir Rüyanın Hatırası

Tefrika No: 3

MAHMUD YESARİ

Remide, o gün, çok sade giyinmişti. Kumaştan, di-kişten ve giyinişten, Avru-pa mevsim modalarından anlamıyanlara, bu sadelik, züğürt işi görünebilirdi. Köş-kün bekçisi de, genç kadı-nın bu sade giyinişini pek beğenir gibi olmamıştı.

Herif, durmadan:

— Bu köşke kiracı bul-mak güçtür. Sahipleri çok zengin. Paradan yana sıkıntıda değiller. Köşkü boş kapatıyorlar, fiattan bir ku-ruş bile kırmıyorlar. Zengin kısmı, daha tamahkâr olu-yor.

Diye tekrar ederken, ma-nalı bakıp küfrederek gibi yut-kunuyor:

— Kadın, kadın, sen, bu köşkü tutamazsın. Zengin harcı bu... Gönül eğlendir-mek istiyorsan çalgılı kahveleri ne güne duruyor! çeyreği toka et, akşama ka-dar yan gel otur. Beni, bu-rada boşuna yorma!

Demek istiyordu.

Remide, bu, pek gizli ol-mıyan istiskale hiç aldırış etmedi; köşkü ağır ağır gezdi, bahçede dolaştı, li-monluğa baktı. Bekçiden köşk sahibinin adresini al-dı, küçük defterine yazdı. çıkacağı zaman, sordu:

— Bu taraflarda garaj va-r mı?

Bekçi, yine küfrederek gibi yutkundu:

— Ne garajı?

Genç kadın da, dişlerini sıkarak yutkunmuştu:

— Otomobilleri koyar-lar.

Bekçi kolunu uzatarak, bahçenin önündeki kaldırı-mın kenarında duran taksi otomobilini gösterdi:

— Şöföre sorun; o daha iyi bilir.

Remide, cevap vermedi, yürüdü. Bekçi arkasından seslendi:

— Bayan, bayan, köşkün kirasını sormadın.

Genç kadın, dönüp bak-madı, demir kapıyı açtı, sokağa çıktı.

Bekçi hâlâ söyleniyordu:

— Kirayı öğrenirseniz, bel-ki boşuna yorulmazsınız. Yıllığı bin sekiz yüz liradır. Yazlığına dokuz yüz lira is-tiyorlar.

Remide, otomobile bin-miştii. Sordu:

— Bu taraflarda garaj var mıdır?

Şöför, uyanık bir adamdı. Genç kadının soruşundaki ciddiyeti hemen sezmişti:

— Köşke taşınınca, otomo-bilinizi de getireceksiniz ga-liba!

Remidenin, bekçinin is-tiskali ile daralan içi, zeki şöförün cevabile ferahlayı-vermişti. Şöför, bekçi gibi, ondan şüphe etmemişti. Bu köşkü tutacağına ve hususî otomobili olduğuna inanı-yordu.

Genç kadının yüzü güi-müştü:

— İki otomobilimiz var, dedi. Biri spor, öbürü de lüks.

Şöför, hem direksiyonu kullanıyor, hem de arada bir başını yan çeviriyor, o-tomobillerin markalarını, tip-lerini, motörlerinin kuvvet-lerini soruyor; genç kadın da, öğünmeğe alıştığı için, tabiileşmiş bir eda ile ko-nuşuyor, inceden inceye an-latıyordu.

İhlamurdan geçerlerken şöför; genç kadının ilk su-a-lını hatırlamıştı:

— O taraflarda garaj var ama, tutacağınız köşke bir-az uzaktır.

Bu, Remideyi düşündür-dü:

— İşte, bu fena!

Genç kadının endişesini anlıyamıyan şöför, biraz şa-şırmıştı:

— Neden efendim? Şöfö-rünüzün vazifesi ne?

— Şöför, Maçkada kala-cak. Ben, sporu getirece-ğim, kendim kullanacağım.

— Öyle ise iş değişti. A-rabayı garaja çektikten son-ra köşke dönmek sizi yorar.

Remide güldü:

— Ben, yürümekten hoş-lanırım.

Omuzlarının oynamasın-dan şöförün de güldüğünü anlıyan Remide, merakla sordu:

— Çok mu uzak?

— Pek çok uzak değil. Yalnız, gece, geç vakit, bir gezmeden döndünüz; o za-man ne yapacaksınız?

— Yollarda sabaha ka-dar gezenler, dolaşanlar var.

Yanımda bir arkadaşım da olur elbette...

— Şöför, gün görmüş; vak'alar, hâdiseler içinde yuğrulmuş pişkin bir ada-ma benziyordu:

— Hiç, yalnız başınıza gezmek istemiyecek misi-niz? Yanınızda arkadaş-ınız da olsa, uykunuz gelir. Bir kırgınlığınız olur. İnsan-lık hali, bunlar... Otomobil kullanıyorsunuz, fakat ara-bayı hiç garaja çektiniz mi?

— Hayır!

— Pek kolay bir iş de-ğildir. Hususî garaj olsa, e-hemmiyeti yok. Gel gele-lim, kiralık garajlarda, bir çok araba arasında ma-nevra yapmak güçtür. He-le insanın yorgun zamanın-da, öyle canını sıkır ki... Arabayı garaja çekmek, si-zin serbestçe gezip tozma-nıza engel olur. Yağış ha-valarda ne yapacaksınız?

Remide'nin neşesi kaç-mak üzere idi:

— Doğru. Hakkınız var. Buna bir çare bulunamaz mı?

Zengin insanlarla konu-ştuğuna çoktan inanmış olan şöför, fazla düşünmeğe lü-zum görmemişti:

— Ölüme bile çare anıy-orlar. Çaresi olmaz, olur mu? Köşkte oturduğunuz müddet-çe muvakkaten bir şöför peylersiniz. Yahut da, köşk sahibi ile anlaşırırsınız, bah-çenin bir köşesine küçük bir garaj çıkıverirsiniz

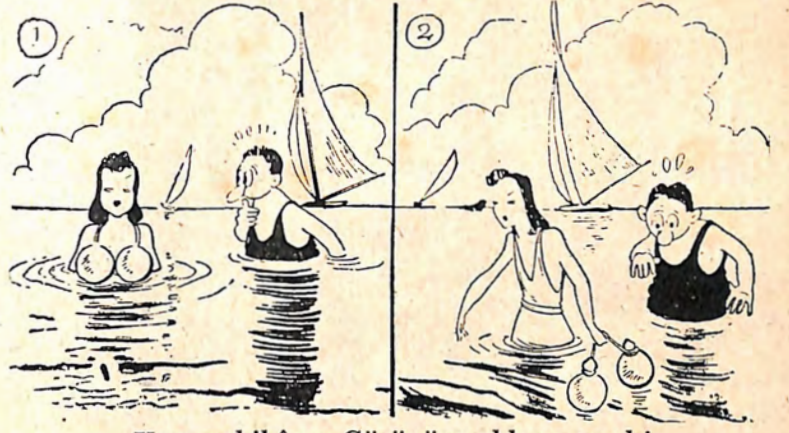
(Arkası var)

Ecnebi karikatürleri

- Bisiklete binmeği çabuk mu öğrendin?
- Eh, dört beş kere nişanlanıncıya kadar!

[İtalyan karikatürü]

Yazısız hikâye: Görünüşe aldanmamalı!

[Fransız karikatürü]

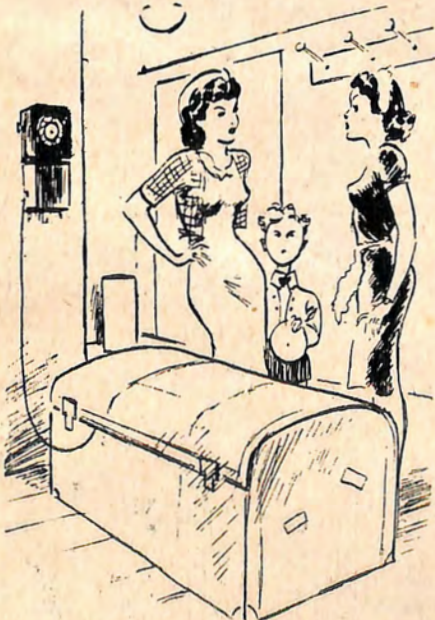
- Birader, şu ölü taklidi yapmaktan vazgeç, karın sahilde dul taklidi yapmağa başladı!..

[Fransız karikatürü]

Başkâtip — Çare yok, bay direktör seyahatten dönünciye kadar ona da vekâlet edeceğim!..

[İtalyan karikatürü]

Sayfiyeye giderken:

- Her şeyi yerleştirdin mi?
- Evet bayanım.. Telefonu unutmuş-tum, onu da koydum!

[Fransız karikatürü]

Müjde!..

Ucuzluk başladı!

Yerli Mallar Pazarı

Radyo ve radyom
kadar

RADYOLİN
de insanlığa hiz-
met etmektedir :
Çünkü

RADYOLİN
dişleri, dişler mide-
yi, mide vücudu
kuvvetlendirir. Sıh-
hatli ve kuvvetli in-
sanlar da medeni-
yete hizmet eder.

*Sabah, öğle ve akşam her
yemekten sonra dişlerinizi
muntazaman fırçalayınız.*

**SAÇ
BAKIMI**
Güzelliğin
En birinci şartıdır.

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

**Bir tebessüm
aşkın başlangıcı olur**

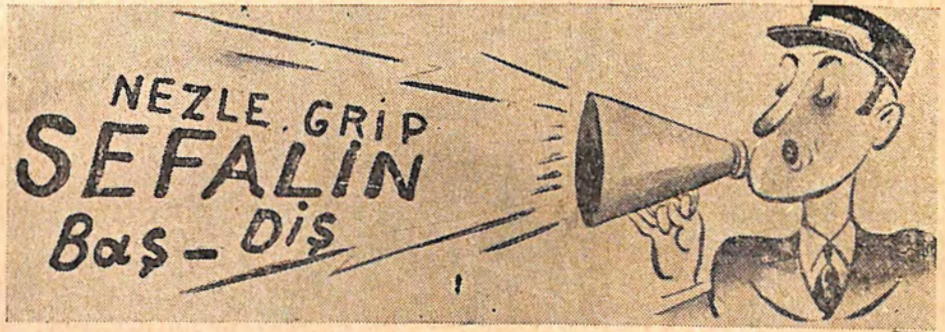

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek te-
bessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun
için de gayet antiseptik ve güzel kokulu
meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kulla-
nınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân
istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel
bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını
muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle
başlıca parfümörlerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörlerde satılır.

Nezle - Grip - Baş - Diş - Romatizma

ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal
geçiren SEFALİN'i her yerde ısrarla arayınız.

SEFALİN

1 — 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklidlerinden sakınınız.

NEVRALJİ
NEZLE
BAŞ ve DİŞ
AĞRILARI

NEOKALMİNA

**BÜTÜN
AĞRILARI
DİNDİRİR**

CİLDİNİZİ

Genç hayvanların cilt hüceyrele-
rinden istihsal edilen

BİOCEL ile
BESLEYİNİZ

**VE HER SABAH DAHA GENÇ
GÖRÜNÜNÜZ**

Meşhur bir üniversitede dâhi bir doktor profesör tarafından keşif ve istihzar edilen asrın en büyük ve kıymetli güzellik unsurudur.

25 yaşınızdan itibaren cildiniz, kıymetli Biocel'ini kaybetmeğe başlar. Şayet, cilt başka bir unsurla beslenmezse, bu ziya seneden seneye artar ve nihayet yüzünüz buruşmuş ve ihtiyarlamış olur. Cildinizin Biocel'i yüzünüzü taze tutar ve genç gösterir. Genç hayvanlardan istihsal edilen Biocel, tıpkı cildinizin tabii Biocel'i gibidir. Mümasil cilt unsurları arasında en müessir ve en kıymetli bir cevherdir. Cilt hüceyresinin de-
rinliğine nüfuz ederek buruşukluk-

ların teşekkülüne başladığı yeri hemen beslemeğe başlar. Hattâ annelerin bile yüzünü gençleştirir. Ve genç kızlarla hiç görmedikleri sehar ve terü taze bir ten temin ederler. Bu Biocel cevheri, şimdi pembe rengindeki Tokalon kreminin terki binde tam cildinizi beslemek için matlup nisbet dairesinde mevcuttur.

Geceleri yatmadan evvel kullanınız. Sabahları yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Bu kremde bilhassa - birkaç gün zarfında birbirinden daha beyaz üç renkte teninizi beyazlatacak olan - «Ok-sijen beyazı» vardır. Bu iki krem kullanıldığı takdirde memnuniyet-bahş semeresini garanti ederiz.

Çektiği ıstırapların
mes'ulü kendisidir

NEVROZİN

Kaşelerini tecrübe etmiş olsaydı ona cehennem hayatı yaşatan bu muannid baş ağrısından eser kalmıyacaktı.

NEVROZİN

Bütün ıstırapları dindirir, baş ve diş ağrılarıyla üşütmekten mütevellid ağrı, sızı ve sancılara karşı bilhassa müessirdir.

NEVROZİN

Mideyi bozmaz,
kalbi ve böbrekleri
yormaz

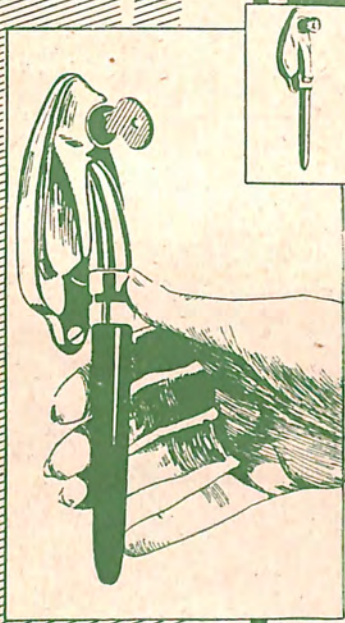
100% CEMİL BAZZAS

BU
SENE
KELVINATOR

DOLAPLARI

Kilitli OLARAK
VERİLMEKTEDİR

KELVINATOR

KELVINATOR

VERİŞİYE SATIŞ SAHİBİNİN SESİ VE AĞENTALARINDA